

SEM-TAM

Časopis Severomoravské pobočky SPJF

Číslo 2, Ročník 2

Březen-Duben 2009

Nazdar kamarádi!

Je tady březen, měsíc vran. Příroda nám zase otevírá svá vrátka a je jen na nás, zda toho využijeme. Tak neváhejte a podnikajte výpravy do přírody a můžete nám třeba poslat z nějaké takové výpravy reportáž!

Teď se ale s chutí vrhněte do dalších stran našeho časopisu a skvěle se bavte!

Sova

Obsah

Úvod.....	2
Z činnosti klubů	3
Kam u nás v regionu	4-5
Příběh na pokračování	6-7
Otevírání studánek.....	8
Reportáž z REGATY	9-10
Záběr pádlem.....	11-13
Akce Severomoravské pobočky SPJF	14
Herní odpoledne.....	15
Výstava Zdeňka Buriana	16
Čardžou	17
Z deníku čtenáře	18
Zápis z výroční schůze SMP SPJF	19

SEM-TAM: Časopis Severomoravské pobočky SPJF.

Číslo:2, ročník:2, vyšlo:15.3.2009. Šéfredaktoři: Martin Vérteši-Sova,

Dominik Macek-Bohr. Spoluvytváří: Marek Skýpala-Winoga.

Kresbami přispívá: Stanislav Čaban-Wapi. Tisk: SPJF.

Kontakt: sem-tam@seznam.cz, smp-spjf@seznam.cz.

Web: www.sem-tam.wbs.cz, www.smp-spjf.blogspot.com.

Z činnosti klubů...

Z činnosti klubů...

MODRÝ MAURITIUS

Schůzky

Základní kámen co nejlepší činnosti našeho klubu- jednou týdně schůzky.

Schůzka je započata vedoucím klubu. Jako první bod programu je obvykle seznámení členů s akcemi na následující období, domluva naší účasti a upřesnění informací.

Poté se začneme zabývat plněním úkolů do dlouhodobé hry. Některé jsou splněny v klubovně, některé si rozdělíme domů, na plnění jiných se domluvíme třeba na víkend.

Po splnění úkolů si jdeme procvičit například Morseovku, uzly nebo poznávání ohňů. Zda to každý umí, zjistíme menší hrou, kterou obodujeme. Domluvíme se, kdo zapíše zápis do kroniky a pokud je ještě čas, zahrajeme si hru - v klubovně nebo venku.

Klubovní víkendy

Tyto akce jsou uskutečňovány pro potřeby dlouhodobé hry. Při této akci se sejdeme v sobotu kolem čtrnácté hodiny v klubovně. V odpoledních hodinách vždy organizujeme akci pro veřejnost (zatím s malým úspěchem).

Roman při práci s kyselinou

Zbytek odpoledne a večer jsme v prohřáté klubovně, za níž jsme v tuto roční dobu obzvlášť vděční. Plníme úkoly do dlouhodobé hry.

Večer ulehne do spacáků.

Dopoledne splníme nějaký úkol, který nelze splnit v klubovně.

Rozejdeme se před polednem.

Kam u nás v regionu?

Navštivte hornické muzeum v Ostravě!

důl Anselm
Ostrava Petřkovice

Technické památky mají zajisté své nezastupitelné místo v kulturním bohatství každé země, patří mezi důležité turistické cíle a jsou vděčným objektem pro fotografii. Kombinaci toho všeho nabízí dnešní tip na výlet.

Ostravsko a Karvinsko bylo - a do jisté míry stále je - důležitým centrem českého průmyslu, zejména těžebního a hutnického. Je jasné, že po tak velkých zásazích člověka do přírody musí na každém takovém místě zůstat velmi mnoho různých artefaktů. Z jednoho ostravského dolu bylo vytvořeno unikátní muzeum. Muzeum se rozprostírá na jihovýchodním úpatí vrchu Landek, který leží nad soutokem řek Odry a Ostravice. Landek byl v roce 1992 vyhlášen národní přírodní památkou. Je to světově známá lokalita z hlediska geologie, archeologie, historie, přírodovědy a hornictví. Právě propojení hornického muzea jako technické památky a vrchu Landek jako národní přírodní památky s bohatou vegetací i zvěřenou dodává této lokalitě jedinečnost a přitažlivost. Landek je také světoznámý unikátním nálezem Landecké venuše - 46 mm vysokým torzem ženy vyřezaným z krevele. Svým štíhlým až „kubistickým“ tvarem se odlišuje od běžných paleolitických venuší. Je to jediná štíhlá venuše v Evropě. Muzeum bylo otevřeno 4. 12. 1993 na svátek sv. Barbory, patronky horníků. Celé muzeum

se dělí na 4 části. První část je umístěna ve výstavní vile. Návštěvník zde má možnost dát si do širších souvislostí vše, co uvidí v ostatních částech muzea. V budově je několik tematicky oddělených expozic, které v souhrnu představují průřez několika tisíci lety dlouhou historií nejen Landeku, ale i hornictví na Ostravsku vůbec. Další, druhá část skanzenu, je podzemní expozice - kulturní památka Důl Anselm. Unikátní expozice se nachází ve štolách horních slojí skutečného historického dolu Anselm, kam návštěvníci sfárají důlní jámou v těžní kleci z historické budovy dolu ve stylu průmyslové secese. Cesta do hloubky 15-ti metrů je sice krátká, přesto umožní udělat si představu o tom, jakým způsobem se horníci dostávali za práci každý den. V třetí části expozice je umístěna stálá expozice důlního záchranářství. Landecká expozice báňského záchranářství je největší svého druhu na světě. Představí vám vysoce náročnou a rizikovou činnost, bez níž by práce v podzemí nebyla možná. Jednou z atraktivních a poněkud adrenalinových možností, které se tu návštěvníkům nabízejí, je nabídka vyzkoušet si záchranářský výcvik na cvičném záchranářském polygonu (dýmnici). Na něm se simulují podmínky, do nichž se členové týmů při svých zásazích skutečně mohou dostat: nedýchatelné prostředí, tma, horko, hluk, stísněný prostor... Poslední část muzea je volná expozice. Právě umístění Hornického muzea OKD ve větším

areálu, kde se uhlí dříve opravdu těžilo, a přitom na okraji chráněné přírodní památky, z něj dělá světový unikát. Souvislou rozlohou 10 hektarů se stalo největším muzejním areálem v České republice. Ve volné expozici naleznete rekonstrukci sídliště lovců mamutů, ukázky těžké moderní hornické techniky (těžební stroje, kombajny, důlní lokomotivy atd.) a ve zvláštní budově jsou k vidění hornické umývárny a typické řetízkové šatny.

Do hornického muzea Vás zve Bobr

Ztracené koleje

Příběh na pokračování

Chodníky. Ušlapané trávníky, na nichž téměř každodenně hrají fotbal. Pouliční lampy, auta, bezvýznamně pochodující lidé. Malé děti si hrají na písku. Okna vedlejších paneláků pozavíraná, všichni na dovolené. Novinový stánek, do něhož se chodí pouze a jen pro pivo. Tak takový je pohled ze čtvrtého patra panelového domu. Takovou zábavu musí prožívat Jarda. Doma se nudí! Co by tam také dělal za

perného letního dne, kdy rtuť teploměru neklesne pod třicet stupňů. Však by rád šel ven, ale co by dělal tam? Jen bezmyšlenkovitě chodil po ulicích jako ostatní? To bude radši doma! Zeptá se maminky, jestli nepotřebuje s něčím pomoci. „Ne, teď nic nepotřebuji.“ Ach jo! Teď se mu zdá, že se snad unudí k smrti. Ze zoufalosti usedl k počítači. Chvilí

prohlížel nějaké stránky a potom ho něco napadlo. Jeden jeho kamarád je přece doma!

Hned mu napsal zprávu, jestli by nešel ven.

Ano! Co nejdříve se sejdou před domem. Budou jezdit na kolech. Co nejrychleji seběhl do sklepa. Když vyndal kolo, zjistil, že má prázdné gumy. „To je smůla!“ říkal.

Rychle popadl pumpičku a začal pumpovat. Několikrát musel hadičku znovu nasadit, protože ji svou nešikovností vytrhl. Spěchal. Za chvíli se z přízemí ozvalo: „Jardo?“

Ano, byl to Jirka, jeho asi nejlepší kamarád. „Jó, jsem tady!“ odpověděl Jarda.

Začaly se ozývat kroky po schodech. Jirka šel za ním. „Ahoj.“ řekl.

„Čau!“ odpověděl Jarda.

„Počkáš chvíli? Musím to ještě dofoukat.“

„Dobře, budu venku.“ řekl Jirka a odklusal.

Jarda ještě zrychlil a zanedlouho už vyjížděl se svým kolem ven. Podíval se na kolo Jirky. Měl ho prý půjčené od tatínka. Bylo to celkem normální kolo se závodními galuskami. Zato Jarda měl kolo terénní! Bylo opatřeno podstatně hrubšími pneumatikami a několika velkými pružinami. Když okoukali svá kola (oba je viděli poprvé), začali jezdit.

Nejdříve jezdili jenom kolem domů, potom zajížděli i dále.

Zrovna jeli mezi panelovými domy asfaltovou cestou vzhůru. Už jeli dlouho bez přestávky, vyčerpali se. „Počkej, tady u té zastávky si odpočineme.“ řekl Jirka, který se za Jardou plahočil, až padal z kola. Na chvíli se tedy zastavili u zastávky MHD.

Položili kola a sedli si. Když se Jirka konečně vydýchal, řekl: „Myslím, že tady někde jsou ty zrušené koleje.“

Jarda se na něj otočil a zvědavě se rozhlédl. Jakoby čekal, že koleje budou vyčnívat z nějakého domu či co. Pak řekl: „Jó? A kde?“

„No, nevím to jistě, asi tímhle směrem.“ řekl Jirka a ukázal za sebe.

SOVA

Studánky mizí, chraňme je!

Studánky, které po staletí znamenaly pro člověka důležitý zdroj vody, pomalu z české přírody mizí. Způsobuje to jednak vysychání pramenů, ale studánky také zarůstají, zanášejí se a podobně. Může za to nezáměr starat se o ně a

udržovat je. Dle dlouhodobých průzkumů ČSOP bylo na Beskydsku před 15 lety 250 studánek. Po 11 letech byl průzkum obnoven a bylo jich nalezeno již jen šedesát. Za mizení studánek z české přírody mohou různé terénní úpravy, odlesňování nebo naopak nové zalesňování, výstavba komunikací atd. Proto ČSOP spustilo Národní registr pramenů a studánek na internetu, konkrétně na www.estudanky.cz. Každý má možnost, pokud narazí v přírodě na studánku nebo ji má někde poblíž svého bydliště, na stránce zaznamenat její polohu, popsat stav a případně ji vyfotografovat. Od března 2008, kdy stránka začala fungovat, je v její databázi přes 400 zaregistrovaných přírodních zdrojů vody. V rámci druhé fáze nabízí ČSOP zájemcům, aby si nějakou studánku vzali pod

patronát a pečovali o ni. ČSOP lidem, kteří se o studánku starají, proplácí například rozbory vody nebo drobný materiál na její údržbu. Chcete také pomoci? Pomozte! Chraňte přírodu!

**Studánky Vám přinesl
Bobr**

REGATA 2009

24.ledna 2009, SVČ Ostrava Přívoz

Jede vlak z Havířova do Ostravy a v něm sedí dva mladí redaktoři. Jsme to my, Bobr a Sova. Vystupujeme na hlavním nádraží a přesedáme do tramvaje. Stačí několik zastávek a jsme na Ostrčilově ulici. Vcházíme do předsálí Střediska volného času, které je přečpané k prasknutí. Ale Mexičan je k nepřehlédnutí.

Jeho občůdek, nabízející vše od skákacích míčků přes vonné svíčky až po nože, známe již důvěrně z mnoha předchozích akcí.

A 28.ročník Uzlařské Regaty začíná hned nato. Soutěží se ve vázání šesti základních uzlů na čas (Tedy lodní smyčka,

ambulanční uzel, škotový uzel, rybářský uzel, zkracovačka a dračí smyčka.)

Soutěží se v těchto kategoriích: Plavčíci ročník 1998 a mladší

Lodníci ročníky 1995 až 1997

Kadeti ročníky 1991 až 1994

Mořští Vlci ročník 1990 a starší

Veteráni ročník 1974 a starší

Samotný závod se konal v tělocvičně, kde bylo rozestaveno šest kůlů, u kterých se začínalo vázat. Nic však nebylo zadarmo, čas byl neúprosně měřen elektronicky. Každý soutěžící měl svého rozhodčího, který zkontroloval správnost uvázaných uzlů.

Před polednem jsme odjeli domů plni dojmů z dobré akce a plni snů o takové akci pod našim vedením. Sova

Ptali jsme se na Regatu...

**Ing. Mojmíra Nováčka - Piráta,
náčelníka Moravskoslezské krajské rady
Asociace TOM
a také mluvčího Uzlařské regaty**

Můžete nám popsat samotný vznik Uzlařské regaty?

Uzlařská regata vznikla před 25 lety, čili v roce 1984 - to byl její první ročník. Byla to tradiční oddílová soutěž oddílu Jedenáctka v Ostravě a její vedoucí Dušan Kubát to rozšířil na další ostravské oddíly. Na jejím prvním ročníku bylo asi 60 závodníků, pak se to zvyšovalo každý rok. Největší počty byly přes 500 závodníků. Nyní jsme na nějakých 300 závodnících.

Jaký byl podán nejlepší výkon na Uzlařské regatě?

Nejlepší výkon podal závodník Jirka Vilhelm z Orlové v roce 2001. Jeho nejlepší čas byl 12,3 vteřiny.

Odkud byli nejvzdálenější účastníci soutěže?

Z kraje devadesátých let byli nejvzdálenějšími účastníky členové oddílu Perla ze Sokolova.

Koná se Uzlařská regata jen v Ostravě či i v jiných městech?

Uzlařských regat je v republice několik, ta naše ostravská je největší, nejmasovější a také nejstarší. Další Uzlařskou regatu nalezneme v Olomouci, ta byla teď někdy v zimě a také vím, že se Uzlařská regata pořádá také v Hradci Králové.

Děkujeme za rozhovor.

Třetí záběr pádlem – Olše

Winoga

Tato řeka, která je dcerou Beskyd je na Těšínsku spíše známa jako Olza. Když však v 19.století rakouští zeměměřiči revidovali mapy, zdál se jim název zkomolený, a proto jej počestili na Olše. Tak se tedy řeka jmenuje oficiálně, ale staří Těšíňáci ji asi neřeknou jinak než Olza.

Pramení v polských Beskydech a má celkem sedm pramenů, které vznikají na svazích hor Gańczorki Tynioka a Koczego Zamku v nadmořských výškách 880 - 840 metrů. Ještě 16 km protéká Polskem a pak u Bukovce tiše vpluje do naší vlasti, aby

po dalších desítkách km vyústila za Bohumínem do Odry.

Olše je řeka paradoxů, však se o některých dočtete níže. Byly o ni sváděny boje, byla opevňována a pečlivě strážena. Je to zároveň řeka, na níž byla ulovena nefalšovaná piraňa, kterou asi někdo vyhodil z akvária.

Olše v Českém Těšíně Vodácký je znám především úsek Jablunkov - Vendryně, ale rozhodně bych nezavrhoval ani jiné úseky, sám jsem si ji proplul bez pár km celou. Kromě Olše samotné vodákům nabízí svá koryta i její přítoky - Lomná, Ropička, Stonávka a Petruvka. Z čehož zvláště Lomná je skutečným klenotem Beskyd.

Výše zmíněný atraktivní úsek je hodnocen stupněm WW II- a zbývající úseky pak jako ZWC. Plavba horního úseku je možná po deštích, v dolním úseku můžete na vodu vyrazit prakticky kdykoliv. Průměrný průtok je sice 12,7 m³/s, ale při povodních se jejím korytem hnalo neuvěřitelných 933 m³/s.

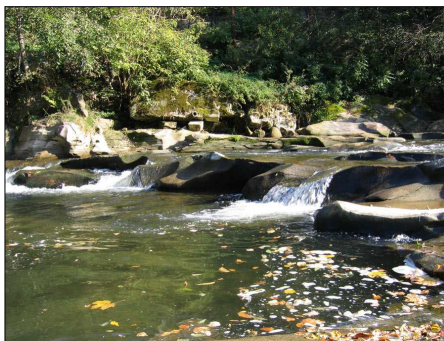
Za česko-polskými hranicemi Olše rozhodně nevypadá, že by se chystala k nějakému dramatickému kroku, ale až za Návším

vodáci projedou první skalnatou peřej, unikne bezděké „jé“ z jejich úst. V následujícím úseku se totiž Olše ponoří do úzké rokliny s pohlednými skalami na březích. Jedna peřejka následuje druhou, mělčinu nazelenalá hlubina, tišinu kamenný práh. Je to opravdu pohledný a svižný úsek, který navíc není ani příliš obtížný.

Za železničním mostem ve Vendryni přijde na řadu kamenitý stupeň a pak se již voda utiňuje před vysokým jezem na okraji Třince, který sbírá vodu pro Třinecké železářny. Dá se však přenést po levé straně a pokud budete pokračovat v plavbě, vplujete do pozoruhodného areálu železáren.

Mimoděk jsem si vzpomenu na známý Vernův román Ocelové město. Kolem vás to bude syčet a z propletence ocelových trubek bude unikat pára. Občas z některé z trubek vytéká do Olše voda (aspoň doufám, že to byla voda) v jednom případě to bude celý vodopád.

V areálu je ještě jeden vysoký jez a pokud vás při jeho přenášení nikdo nechytí, nezastaví vás ani norná stěna na konci rozlehlé oblasti železáren. Jste vlastně již těsně před Českým Těšínem. Býval to hraniční úsek, kterým se nesmělo plout, ale nyní vás již nikdo obtěžovat nebude.

Kanon Olše v Hrádku

Za Těšínem se Olše opět ponoří do zeleně. Následující úsek bude vlastně plavbou od jezu ke stupni a od stupně k jezu. Spád řeky je totiž neustále regulován a protože se nacházíme v důlní oblasti, budou mnohé jezy tvořené Larsenovou železnou stěnou.

Břehy vypadají jak z nějakého jihoamerického románu, neboť je to téměř neprostupná džungle křídlatky a kopřiv. A pak najednou cvak a vplouváte do lázeňské oblasti. Břehy jsou střížené jak ze žurnálu, neboť jste v parku lázní Darkov. Pak ale blesk šlehne podruhé a vy se budete potýkat s obtížnými karvinskými jezy, na kterých vyhasl ne jeden život.

Proplujete-li však okrajem Karviné, řeka se opět zanoří do džungle ještě hlubší než byla ta předešlá. Touto divočinou pak

doplujete až do Bohumína, kde se spojí dvě stejně veliké řeky a pokračují dál v těsném oběti do Baltského moře.

Plavba v divočině však nebude také jednoduchou záležitostí. Bude vás čekat například jez, který jsme nazvali Ďáblova peřej a jehož sjíždění vám rozhodně nedoporučuji. Nakoukněme, co jsem si o tom místě před léty zapsal do deníku: „Dojeli jsme k Ďáblově peřeji. Je to vlastně stupeň vysoký asi dva metry, který je na jednom místě provalený a tímto místem se žene celá Olše v šíleném proudu. Dost dlouho jsme to prohlíželi. Snad bychom

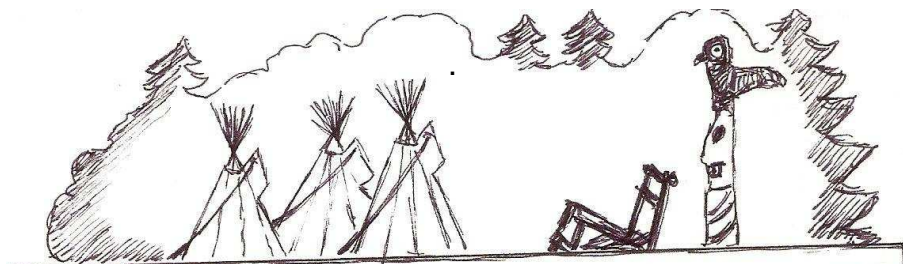

to ani nejeli, ale Jarda mě pořád štenkroval, že to loni sjel s Kolombem, a proto jsem s plavbou souhlasil. Věci jsme si raději přenesli a ještě jednou se na to koukli. Bylo to šílené. Obrovský proud se klikatil mezi kameny.

Larsenový jez na Olši

Bláhově jsme si vymysleli cestu a upozornili se na možná nebezpečí, kterým se musíme vyhnout. Potom jsme nastoupili do pálavy a rozjeli to. Najeli jsme si dobře, ale to bylo asi tak poslední věc, kterou jsme ještě mohli ovlivnit. Uchopil nás proud a jako míček si nás házel z vlny na vlnu. Křečovitě jsme se drželi pádel a snažili se to vyrovnávat. Celá peřej končila kamenem, kterému jsme se chtěli vyhnout. Samozřejmě, že jsme zamířili na něj. Živel nám však nedovolil se tam cvaknout a hodil nás do tišiny.“

Olši mám skutečně rád, zažil jsem na ni příhody vzrušující i zneklidňující. Také jsem byl při její plavbě dvakrát zadržen. Poprvé to byla ochranka Třineckých železáren, která nebyla sto pochopit, jak jsme se dostali s raftem do jejich areálu a podruhé to byli bigotní polští pohraničníci, kteří v našem splouvání viděli narušení polského výsostného území. Vás však takové příhody snad minou a příště se společně podíváme na řeku mnohem pohodovější - na Opavu.

Akce Severomoravské pobočky SPJF

První polovina roku 2009

Život a dílo Jaroslava Foglara

Výstava, která potrvá od 1. do 31. března 2009 v knihovně, Ostrava-Přívoz.

Kuličkíada

Tradiční sobotní turnaj v kuličkách, 4. dubna 2009 v Ostravském Landeku.

Po stopách Uctívačů Ginga

Poslední, desátý ročník městské hry na motivy knih Jaroslava Foglara. 17.-19. dubna 2009 v Ostravě.

Prezentace pobočky na Bambiriádě

I letos se pokusíme zaujmout dětské návštěvníky Bambiriády v Ostravě a přivést je do Sdružení. Opět se budou rozdávat propagační materiály jak SPJF tak díla Jaroslava Foglara či pobočky.
Termín: 5.-7. června 2009.

Herní odpoledne

SOVA

Dne 10.1.2009 uspořádal 354.KBS Modrý Mauritius akci pro veřejnost s názvem Herní odpoledne.

Podstatou akce bylo hraní deskových her všeho druhu.

Akce se nakonec zúčastnilo pouze pět lidí, a to já, Roman Kula (člen 354.KBS Modrý Mauritius), moje sestra Veronika, Koťa a Joli (Delfín).

První hra tohoto odpoledne byla Dostihy a sázky, snad nejpoblárnější stolní hra vůbec.

Po hodině a půl hry jsme se rozhodli skončit, a byli jsme velmi překvapeni vítězem. Koho by jsme typli?

No je to neuvěřitelné, ale vyhrála Veronika!

Další hra byla Harry Potter, škola čar a kouzel v Bradavicích.

Hra velice podobná pexesu měla za svého vítěze Joliho.

Při skvělé atmosféře chtěl každý ještě pokračovat, ale bohužel čas to nedovoloval. Akce skončila a my se již těšíme na další setkání při nějaké jiné stejně kvalitní akci!

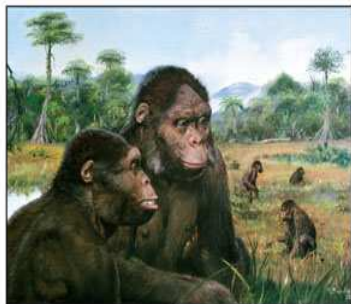

Malíř a ilustrátor Zdeněk Burian

Centrum pro rodinu v Ostravě připravilo nejen pro děti interaktivní výstavu inspirovanou dílem našeho světoznámého umělce. . .

Tímto lákalo Městské kulturní středisko Havířov své návštěvníky na interaktivní výstavu Malíř a ilustrátor Zdeněk Burian která proběhla od 6.-30.1.2009 v prostorách Výstavní síně Viléma Wünscheho v Kulturním domě Leoše Janáčka. V první části výstavy byly vystaveny ve vitríně knihy s Burianovými ilustracemi a také fotografie z osobního života. Mohli jsme zde také zhlédnout velká plátna s Burianovými pravěkými ilustracemi. Také si zde návštěvníci mohli složit velké puzzle s Burianovými kresbami, zahrát si na originální nástroje Indiánů či si vyrobit indiánskou čelenku. V závěru výstavy byl vystaven slavný obraz Sitting Bull - Tatanka Yotanka. K zakoupení zde byl také pracovní sešit k výstavě, do kterého si návštěvníci mohli umisťovat razítka za splněné úkoly.

Gapmanian

O výstavě Z.Buriana pro Vás napsal Bobr

Č A R D Ž O U

ZIMNÍ SETKÁNÍ ÚČASTNÍKŮ DLOUHODOBÉ HRY KARAKUM A KLUBŮ BOBŘÍ STOPY

Své pololetní prázdniny si náležitě užili klubaři, kteří nelenili a přijeli do Štramberku.

Prázdniny, naplněné spoustou her, soutěží, ale také spoustou legrace a nových znalostí, se celé nesly v duchu dlouhodobé hry Karakum.

Tři družinky se snažili dohonit Jindřicha Hebela, který při svém útěku doputoval až do Tureckého Istanbulu.

Za malé i velké hry se získávaly body, za které se následně postupovalo po mapě až do Istanbulu. Ale do Istanbulu jsme nepostupovali jen po mapě, ale i ve skutečnosti. Museli jsme například projít po bažině nebo utéct z Jenesterské nemocnice. Také jsme se naučili luštit šifry nebo vázat uzly.

Akce se zúčastnili: Bobr, Sova, Jouza, Volta, Ondra, Dominik, Žemle, Lucka, Anežka, Káně, Čáp, Renča, Vojta, Šmoula, Ohiči, Stopař, Hyňas. Zvítězit se snažila každá ze tří družinek: Vodovodní trubky, Rebelové a Lubnatsi. Podařilo se to pouze Lubnatsům.

Doufejme že účast a kvalita programu bude při dalším setkání nejméně stejně dobrá! SOVA

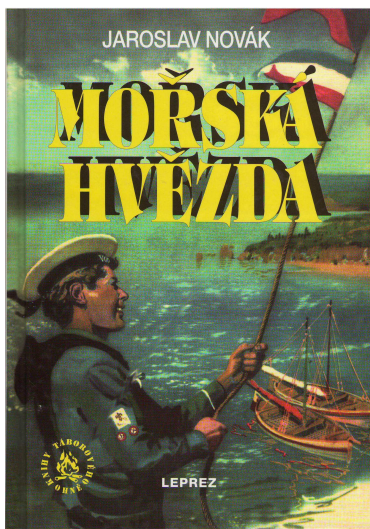

Z deníku čtenáře...

Co si čtenář může zapsat do svého deníku? Jedině to, co sám svým zrakem přečetl a zaznamenal do paměti. A jeden ze zápisů ze čtenářova deníku Vám dnes představím v této nové rubrice. Dnes Vám představím román Jaroslava Nováka-Bratky

MOŘSKÁ HVĚZDA

Malá dvoustěžňová plachetnice Mořská hvězda se plaví několik týdnů po moři. Vypráví o mnohých radostech i strastech mladých skautů-námořníků. Mnozí z členů posádky se věnují zajímavým činnostem, např. sbírání podpisů zajímavých lidí, které potkají na své cestě nebo sbírání informací o kraji a přírodních krásách míst, ve kterých zakotví jejich Mořská hvězda. Po celou cestu jejich putování kopíruje český dobrodruh Jerome Kdoule, který se snaží dostat do posádky Mořské hvězdy. Cestou se mladí námořníci seznamují s řeckou mládeží a místními. Společně se také vydávají v Otranské úžině na místní benátskou tvrz na útesu. Plavbu, o které vypráví tato kniha, uskutečnil roku 1935 pátý oddíl vodních skautů z Prahy pod vedením autora této knihy. Kniha pokračuje románem *Ve stopách Odysseových*.

*Jaroslav Novák: MOŘSKÁ HVĚZDA ; vydal LEPREZ r.1995
ilustroval Michal Kocián a Zdeněk Burian*

Zápis z Výroční schůze Severomoravské pobočky SPJF

11.1.2009

Přítomni: Kostša, Mexičan, Joli, Bobr, Mamut a Sova.

Místo konání: Klubovna 354.KBS Modrý Mauritius, Havířov.

Body programu:

1. Zpráva o činnosti SMP za rok 2008
2. Volba nového vedení SMP
Předsedou zvolen Mexičan, zástupcem zvolen Mamut-jednohlasně
3. Seznámení členů s akcemi na rok 2009
-Akce na rok 2009:
březen- výstavka + kvíz o Jaroslavu Foglarovi, knihovna Ostrava
4.dubna-Kuličkiáda
17.-19.dubna- Uctívači Ginga
Brigáda na tábořišti- termíny: 1.-3.5., 8.-10.5 nebo 15.-17.5. Termín bude později upřesněn.
5.-7.6.-Bambiriáda
4. Diskuze k činnosti SMP a návrhy na zlepšení
5. Diskuze o webu a emailu pobočky
zřízeny stránky pobočky na www.smp-spjf.blogspot.com
zřízen email: smp-spjf@seznam.cz

Zapsal Sova

Kurí stopa

43

KLUCI SI DOMLUVILI SCHŮZKU NA ÚTERÝ ODPOLEDNE ZNOVU U PAM- PALÍNYHO.

ZAHAJUJI NAŠI PRVNÍ SCHŮZKU. SPOLU S MOLEM JSME DALI DOHROHADY PROGRAM, ALE HLAVNE JSEM CHTĚL DNES VŘEŠIT, KDE SE BUDEME NADÁLE SCHAZET.

TADY U MĚ PORÁD BYT NEHŮZEME. CHTĚLO BY TO SEHNAT NĚJAKOU MÍSTNOST, KDE BYCHOM MOHLI BÝT, HRÁT HRY A ODKUD NÁS NEBUDE NIKDO VYHÁÑET. ALE VŮBEC NEVIM, KDE TAKOVOU MÍST- NOST SPLAŠIT.

KLUCI SE DOBU DOHAĐOVALI, KDE NEJLÉPE KLUBOVNU SEHNAT. JEN FILIP SE DO DEBAT MOC NEZAPOJOVAL. KAŽDÝ NĚJAKÉ MÍSTO NAVRHL, ALE BIZY HO ZASE ZAVRHLI. ODLOŽILI TO NA KONEC SCHŮZKY A VĚNOVALI SE HRÁM.

<p>SPRAŽEL KRABČKY OD SIREK...</p>	<p>HLEDALI UKRYTÉ PŘEDMĚTY...</p>	<p>... ZKOUŠELI SE UČIT MORSEOVU ABECEDU:...</p>	<p>... CHTĚLI PO SLEPU JEDNOHO Z NICH HER.</p>	<p>A DĚLALI, MNOHO JINAK HER. KE KONCI SCHŮZKY SE VRÁTILI KE KLUBOVNĚ.</p>
------------------------------------	-----------------------------------	--	--	--

O SLOVO SE PŘIHLÁSIL FILIP.

ZÁŠEL JSEM SI DO KNIHOVNY A PŮŠIL DNĚ KNÍŽKY O KLUBU, KTERÉ UŽ JSEM PŘEČETL. Z TĚCH KNÍŽEK JSEM POCHOPIL, JAK MA KLUBOVNA VYPADAT A CO BY MĚLA SPLŇOVAT. PAK MI DOŠLO, ŽE O JEDNÉ MÍSTNOSTI, ZE KTERÉ BY ĚLA KLUBOVNA UDĚLAT, VIM. UŽ JSEM TO I PŘEDBĚŽNĚ DOMLUVIL.

JEDNÁ SE O NEPOUŽIVANOU MÍSTNOST U NÁS V PANELÁKU. JE TAM JEN NĚKOLIK KRÁČŮ NA VYHOZENÍ. JINAK TAM JE POTŘEBA VYMALOVAT A SETŘÍT STOLETÝ PRACH. ZÁCHOD S UMÝVAČÍM JSOU V ÚKLIDOVĚ KOMORE NA CHODBĚ.